

ZONDAG 17 OKTOBER 2004 NAMIDDAG : DE KOMENSE VAART.

Rond halfdrie bereiken we Cater Pilar aan de overkant van het domein De Palingbeek : een kanjer van een bommentrechter met enkele tientallen meters doorsnede en enkele meters diepte. Het was een mooi stukje bos, heel rustig gelegen. Bij onze aankomst hoorden we het roodborstje snikketsissippen en pimpelmeesjes tsiesieppen. Aan de rand van de krater leert Koen ons de gele zwavelkopjes en de bewratte rode vliegenschwam kennen. Op de terugweg horen we ook nog de boomkruiper tieteroittiten en het goudhaantje sieterieten.

We rijden verder en rond drie uur komen we aan in Houtem, aan de Komense vaart : een helemaal veruigde en aan zijn lot overgelaten oud kanaal. Was de zon er over de middag even van door, we kregen ze weldra terug.

Weer horen we de roodborst snikeren en de goudhaantjes siesieteren. Iemand herkent de gladde inktzwam. Volgens Piet laat de zwarte vlekkenziekte pukkels na op de bladen van de esdoorn. Een winterkoning tsirkikt ergens in 't groen. Nogmaals Piet duidt ons de "plooirokje"-paddestoel aan. Koperwieken truietieten en vinken tsjewieten in vlucht. Een avondkoekoeksbloem strekt nog zijn witte bloemen uit. Langs een berm leren we ook het kaasjeskruid en het knoopkruid determineren. Ter hoogte van een duidelijk niveauverschil liggen nog de ruines van een sluis, temidden enorme arduinblokken waarvan men zich afvraagt hoe die daar anderhalve eeuw geleden met de toenmalige primitieve vervoermiddelen gekomen zijn. Men kan er, met een beetje technische kennis, de werking van zo'n sluis nog uit afleiden.

Aan de kruising met een weg zien we hoe een troep Kieviten zich door de lucht zwoegt, en een rosse torenvalk aan het "bidden" gaat. Bruine ringmussen spelen in het boomgroen. In de vaart peddelt er nog een eenzame waterhoen.

Voor de terugtocht willen we de andere oever ook wel eens verkennen. We dwarsen de vaart op een doorwaardbaar stuk. Eigenlijk hebben we er maar weinig bij gewonnen, tenzij het kadaver van een dode waterral langs de spoorweg. Een zeldzame soort, waarvan wij ons afvragen hoe die hier helemaal buiten zijn biotoop, verzeild is geraakt. Nogmaals ter hoogte van de vermelde ruines gekomen kon Christa het niet laten een volumineus arduinsouvenir mee naar huis te zeulen.

Teneinde onze wandeling zien we nogmaals een zwerm Kieviten drijven.

Terug bij ons beginpunt vinden we nog op een bruggetje over een beek naast de Komense vaart de zeldzame muurvaren tussen het oud gesteente.

Niettegenstaande een paar vuile pantalons, beleefden we die namiddag toch nog een mooie natuurwandeling door een groene gordel, onder een zonnige hemel.

Rond 17 u vonden we geen enkele drankgelegenheid meer open in Houtem, en besloten we wijselijk het huispad te kiezen.

Herman Soenens

Dag van de Natuur: Zaterdag 20/11 in de Kleiputten.

Geen feestgedruis dit jaar bij de elfde editie van het najaarbeheerswerk. Wel vriesweer de nacht voordien, en dat belooft heel wat voor de de kwaliteit en sfeer op zo'n werkdag. Nog geen 9 u en al blauwe lucht met enkele aalscholvers en overtrekkende vinken: voor de start zat het echt mee! Geen uur later waren we op verschillende fronten met bijna 30 mensen aan de slag. De groeiplaats van de reuzenpaardestaart wordt stilaan ingepalmd door wilgen en elzen, die we terug moesten verwijderen. Tegelijk werd deze helling helemaal gemaaid en afgevoerd.

Enkele jaren geleden hadden we een oever vrijgemaakt om ijsvogels en oeverzwaluwen nestgelegenheid te bieden. Deze wand werd nu serieus onder handen genomen met een ruime aanvliegeroute vanaf de grootste waterplas.

In de omgeving van de observatiehut werd de ruigte gemaaid.

Anders dan vroeger voeren we het hakhout en maaisel niet meer af, maar wordt hiermee een 50m lange houtwal aangelegd. Kastankehouten palen boorden we letterlijk de grond in, waartussen het snoeihout 1 meter breed gestapeld werd. Hiermee bekomen tegelijk een zichtscherf dat verstoring op de vijver bij bezoek moet vermijden. Bovendien vinden heel wat kleinere diersoorten hierin beschutting, voedsel en nestgelegenheid. Een roodborstje was alvast al heel nieuwsgierig tijdens de werkzaamheden.

Dat waren we ook toen vanaf de vijver enkele smienten en vooral een koppel grote zaagbekken opvlogen - kwatongen beweerden dat er tussen de werkvrijwilligers nog meer zaagbekken rondliepen-. Deze grote subarctische eendensoort zien we hier slechts uitzonderlijk bij strenge koude later in de winter. Als verrassing kon dit tellen!

Warme soep- bedankt Riet voor de bediening en stipte levering- liet de verspreide troepen weer verzamelen aan de ingangspoort. Naast de habituees, vooral JNM-ers en Natuurpunters, was er dit jaar voor het eerst een delegatie van Barnum in het kader van het MOS-project aanwezig. Zo krijgen leerlingen de gelegenheid om actief zelf iets voor de natuur te doen. Piet Desmet.

